

ΕΤΟΣ 60όν

22 Ἀπριλίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3073)

ΔΥΟ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΗΣΟΥ

Ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου

Ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης στό σημερινό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα περιγράφει δύο ἐμφανίσεις τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ στους μαθητές του. Ἡ πρώτη συνέβηκε τὴν ἴδια ἡμέρα πού ἀναστήθηκε, ἐνῶ ἡ ἄλλη μετὰ ὀκτώ ἡμέρες, δηλαδή τὴν ἐπόμενη Κυριακή. Μὲ ἀφορμὴ αὐτές τίς ἐμφανίσεις ὁ ἱερός Χρυσόστομος κάνει τὴν ἐξῆς θαυμάσια παρατήρηση: Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ Σωτήρας μας πραγματοποίησε τὴν ἀνάσταση γιὰ χάρη μας, σπάνια φαίνεται νὰ ἐμφανίζεται ἀναστημένος στους μαθητές του ἄλλη μέρα ἐκτός ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς. Πρὶν ἀπὸ τὴν σταύρωση, κάθε Σάββατο πῆγαινε σὴν συναγωγὴ, γιὰ νὰ ἐκπληρώσει τὸ μωσαϊκὸ νόμο. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπιτέλεσε τὴν ἀνάσταση καὶ ἔφερε στὸν κόσμον τὸν ἀρραβῶνα τῆς αἰωνίου ζωῆς, φρόντισε νὰ ἐμφανίζεται τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς –τὴ «μίαν τῶν Σαββάτων», ὅπως γράφει τὸ Εὐαγγέλιο, δηλαδή τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας– γιὰ νὰ στερεώσει τὸ θεμέλιο τῆς ἁγίας Κυριακῆς. Ἡ τιμὴ τοῦ Σαββάτου λήμβανε πλέον τέλος, ἐνῶ ἄρχιζε ἡ τιμὴ τῆς Δεσποτικῆς ἡμέρας, δηλαδή τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστάσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Κυριακή. Γι' αὐτὸ καὶ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ δὲν ἐορτάζουμε καὶ δὲν ἀναπαύομαστε ἀπὸ τὰ ἔργα μας πλέον τὸ Σάββατο, ἀλλὰ τὴν Κυριακή, ἐπειδὴ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὁ Κύριος μᾶς ἀνέστησε ἀπὸ τὸ θάνατο καὶ μᾶς ἀναδημιούργησε.

Ἐμφανίσεις καὶ ἀποκαλύψεις

Περιμένοντας ὁ Κύριος νὰ συγκεντρωθοῦν στὸν ἴδιο τόπον οἱ διασκορπισμένοι μαθητές του, ἐμφανίζεται τὸ ἀπόγευμα. Ἐπειδὴ ὅμως ὅταν ἐμφανίσθηκε, κατὰ θεῖα οἰκονομία ἓνας ἀπὸ αὐτούς, ὁ Θωμᾶς, ἦταν ἀπών, ξαναεμφανίζεται τὴν ἐπόμενη Κυριακή. Αὐτὸ τὸ ἔκανε, καὶ γιὰ νὰ μὴν ἀφήσει οὔτε αὐτὸν ἀπληροφόρητο καὶ γιὰ νὰ πιστοποιήσει καὶ σὲ μᾶς τὴν ἀνάστασή του ἐναργέστερα μετὰ τὴν ψηλάφησή του.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. κ' 19-31)

«Ο Κύριός μου και ο Θεός μου»

Ούσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄντι-
των ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφιένται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὁκτώ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐωράκας με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Μέ τίς ἐμφανίσεις του ὁ Κύριος μᾶς φανέρωσε πῶς θά εἶναι τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα τῶν δικαίων, ὅταν θά γίνει ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Συγκεκριμένα, τό ὅτι ὁ Κύριος μετὰ τὴν ἀνάστασή του ἔφερε στό σῶμα του τὰ σημάδια ἀπό τὰ καρφιά καί τή λόγχη, δείχνει ὅτι ὅταν ἀναστηθοῦν οἱ ἄνθρωποι, θά φέρουν τό δικό τους σῶμα καί ὄχι κάποιο καινούργιο. Ἐπίσης, τό ὅτι ἐμφανιζόταν ὅποτε ἤθελε, ἐνῶ οἱ θύρες παρέμεναν κλειστές, φανερώνει ὅτι τό σῶμα μας δέν θά φέρει τὴν παχύτητα πού ἔχει σήμερα στή θνητή του αὐτή μορφή· θά εἶναι, ὅπως σημειώνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, σάν τό σῶμα τοῦ Κυρίου μετὰ τὴν ἀνάστασή του, τό ὁποῖο διερχόταν διά μέσου τῶν κλειστῶν θυρῶν, δέν κουραζόταν καί δέν εἶχε ἀνάγκη ἀπό τροφή, ὕπνο καί νερό.

Ἐπειδὴ ὅμως δέν εἶναι μόνο ἄνθρωπος, ἀλλὰ καί Θεός, κάνει ἐκδηλῆ καί τή θεϊκή του ιδιότητα. Ἐμφυσᾷ τοὺς μαθητές του στό πρόσωπο παρέχοντάς τους τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἔτσι δείχνει ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἔπλησε τὸν Ἀδάμ, ἐμφύσησε μέσα του πνοή ζωῆς. Χαρίζει στοὺς μαθητές του τρεῖς φορές τὴν εἰρήνην, ὑποδηλώνοντας τὴν Ἁγία Τριάδα καί ἀπαντῶ-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Κατά τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ μαθηταί, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ στάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ τοὺς λέγει, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας». Ὅταν εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια του καὶ τὴν πλευράν του. Οἱ μαθηταί ἐκάρησαν διότι εἶδαν τὸν Κύριον. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πάλιν, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας. Καθὼς ἔστειλε ἐμέ ὁ Πατέρας καὶ ἐγὼ στέλλω ἐσᾶς». Ὅταν εἶπε αὐτό, ἐφύσησε εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς λέγει, «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἐάν συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες κανενὸς τοῦ εἶναι συγχωρημένες· ἂν κανενὸς δὲν τίς συγχωρήσετε, θὰ μείνουν ἀσυγχωρητες». Ὁ Θωμᾶς, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὀνομαζόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ εἶπαν λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί, «Εἶδαμεν τὸν Κύριον». Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, «Ἐάν δὲν ἰδῶ εἰς τὰ χέρια του τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφία καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου εἰς τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφία καὶ δὲν βάλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θὰ πιστέψω». Ὑστερα ἀπὸ ὀκτῶ ἡμέρες ἦσαν πάλιν μέσα εἰς τὸ σπίτι οἱ μαθηταί του καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐστάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπε, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας». Ἐπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν, «Φέρε τὸ δάκτυλό σου ἐδῶ καὶ κύτταξε τὰ χέρια μου καὶ φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλε το εἰς τὴν πλευράν μου καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος ἀλλὰ πιστός». Ὁ Θωμᾶς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Ἐπειδὴ μέ εἶδες, ἐπίστεψες. Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι πού δὲν μέ εἶδαν καὶ ὅμως ἐπίστεψαν». Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκανε ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Ἄλλ' αὐτὰ ἔχουν γραφῆ γιὰ νὰ πιστέψετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχετε ζωὴν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ντας ἐμπράκτως στὴν προφητεία – παράκληση τοῦ προφήτη Ἡσαΐα, ὁ ὁποῖος ἰκετεύοντας τὸν Θεό, ἔλεγε: «Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν» (Ἠσ. 26, 12). Ἐπίσης, δὲν περιμένει νὰ ἀκούσει ἀπὸ τοὺς μαθητῆς του γιὰ τὴν ἀμφιβολία τοῦ Θωμᾶ. Ἐμφανίζεται ξαφνικά καὶ ἐπαναλαμβάνει στὸν Θωμᾶ τὰ λόγια πού ἐκεῖνος εἶχε πεῖ, ὅτι δηλαδὴ ἂν δὲν δεῖ καὶ δὲν ἀγγίξει τὰ σημάδια τῶν πληγῶν, δὲν θὰ πιστεύσει. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο φανερώνει ὅτι εἶναι πανταχοῦ παρὼν καὶ παντογνώστης. Τέλος, ἀποδέχεται τὴν ὁμολογία τοῦ Θωμᾶ πρὸς αὐτόν, «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου», ἐπιτιμώντας τὸν μάλιστα, ἐπειδὴ χρειάσθηκε πρῶτα νὰ δεῖ, καὶ μετὰ νὰ πιστεύσει.

Ὁ μακαρισμός αὐτῶν πού πίστευσαν χωρὶς νὰ δοῦν

Ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς, δυσκολεῖται νὰ πιστεύσει στὴν ἀνάσταση καὶ πλη-

22 Ἀπριλίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

«Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλωμένῃς) ἐορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία», Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου († 613). Ναθαναήλ ἀποστόλου (α' αἰ.), Θεοχάρους καί Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἑλλάδι, Νεάρχου μάρτυρος.
Ἦχος: — — Ἑωθινόν: Α' — Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 — Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. κ' 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Ἀπριλίου, τῶν Μυροφόρων.
Ἀπόστολος: Πράξ. στ' 1-7 — Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε' 43-ιστ' 8.

ρη κατάργηση τοῦ θανάτου, διότι ἦταν κάτι τό τελείως ἄγνωστο ἕως τότε. Γι' αὐτό καί ζητοῦσε ἀπτές ἀποδείξεις. Ὁ Κύριος συγκταβαίνοντας σ' αὐτή τήν ἀδυναμία τοῦ Θωμᾶ καί γνωρίζοντας τήν ἀρετή καί τήν ταπεινώσή του, ἐμφανίσθηκε καί σ' αὐτόν καί τόν στερέωσε στήν πίστη. Πλήν ὅμως μακάρισε αὐτοῦς πού, ἐνῶ δέν εἶδαν, πίστευσαν. Μέ τό μακαρισμό αὐτό ὑπονοεῖ καταρχήν τοὺς ὑπόλοιπους μαθητές, καί κυρίως τόν Ἰωάννη τόν Θεολόγο, ὁ ὁποῖος τήν ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως, ὅταν εἰσῆλθε καί εἶδε μέσα στό κενό μνημεῖο, πίστευσε στήν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, χωρίς νά τόν ἔχει δεῖ ἀκόμη ἀναστημένο (Ἰωάν. 20,8). Ἐπειτα, ἀναφέρεται καί σέ ὄλους ἐκείνους πού πιστεύουν ἀναμφίβολα στόν Κύριο, χωρίς νά ζητοῦν νά τόν δοῦν μέ τοὺς σωματικούς τους ὀφθαλμούς. Διότι ὁ Κύριος δέν εἶναι ὁρατός τόσο στοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς, ὅσο στοὺς ὀφθαλμούς τῆς πίστεως. Μόνοι τους οἱ σωματικοὶ ὀφθαλμοὶ βλέπουν μόνο τόν ἄνθρωπο Ἰησοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ ὅμως τῆς πίστεως, ὅταν εἶναι ὑγιεῖς, ἀκόμη καί χωρίς τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς, βλέπουν μέ ἀσφαλή καί ἀναμφίβολη ὄραση τόν Κύριο καί Θεό Ἰησοῦ, διότι καταυγάζονται ἀπό τό αἰώνιο φῶς τῆς θείας χάριτος.

Ἐπειτα, ἀναφέρεται καί σέ ὄλους ἐκείνους πού πιστεύουν ἀναμφίβολα στόν Κύριο, χωρίς νά ζητοῦν νά τόν δοῦν μέ τοὺς σωματικούς τους ὀφθαλμούς. Διότι ὁ Κύριος δέν εἶναι ὁρατός τόσο στοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς, ὅσο στοὺς ὀφθαλμούς τῆς πίστεως. Μόνοι τους οἱ σωματικοὶ ὀφθαλμοὶ βλέπουν μόνο τόν ἄνθρωπο Ἰησοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ ὅμως τῆς πίστεως, ὅταν εἶναι ὑγιεῖς, ἀκόμη καί χωρίς τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς, βλέπουν μέ ἀσφαλή καί ἀναμφίβολη ὄραση τόν Κύριο καί Θεό Ἰησοῦ, διότι καταυγάζονται ἀπό τό αἰώνιο φῶς τῆς θείας χάριτος.

Ἐπειτα, ἀναφέρεται καί σέ ὄλους ἐκείνους πού πιστεύουν ἀναμφίβολα στόν Κύριο, χωρίς νά ζητοῦν νά τόν δοῦν μέ τοὺς σωματικούς τους ὀφθαλμούς. Διότι ὁ Κύριος δέν εἶναι ὁρατός τόσο στοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς, ὅσο στοὺς ὀφθαλμούς τῆς πίστεως. Μόνοι τους οἱ σωματικοὶ ὀφθαλμοὶ βλέπουν μόνο τόν ἄνθρωπο Ἰησοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ ὅμως τῆς πίστεως, ὅταν εἶναι ὑγιεῖς, ἀκόμη καί χωρίς τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς, βλέπουν μέ ἀσφαλή καί ἀναμφίβολη ὄραση τόν Κύριο καί Θεό Ἰησοῦ, διότι καταυγάζονται ἀπό τό αἰώνιο φῶς τῆς θείας χάριτος.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
